

Kapitlet
KARMA
i
BOKEN OM DEN LEVANDE GUDEN
av
Bô Yin Râ

Mer information om boken finns på:

<http://www.boyinra-stiftelsen.se>

Karma

I den fysiska världens båda riken — det synliga och det osynliga — bär varje *gärning* såväl sina *synliga* som sina *osynliga följder*. — —

Varje *viljeimpuls*, varje *tanke* och varje *ord* är här att betrakta som "*gärning*" . . .

Du blir *bunden* vid *följderna* av din *gärning* till dess du *enat* din *själs* krafter och tillsammans med dem förenats med *Gud*. — —

Då först kan du *utplåna följdena* av dina *gärningar*, om du *vill* utplåna dem.

För otänkbara tider sedan *var* du en gång *förenad* med din Gud såsom en rent *andlig* "människa" i *andlig* gestaltning, *invävd* i den verkliga, *substantiella* "andens" *all-liv*.

Även alla de vida rikena i den *osynliga* delen av den *fysiska* världen — ett *omätligt* område av universum — var då upp-

låtna för *din verkande vilja*, och du var deras *härskare* . . .

Ett verksamhetsområde låg öppet för dig som sträckte sig från det *renaste andliga* ut till *allt mer förtätad* gestaltning.

Så kom du till gränsen, där det *osynliga* fysiska förtätar sig till det för *jordesinnen synliga* materiella.

Du såg *det eviga kaos' skräckinjagande makter i verksamhet — reaktionskrafterna från det absoluta, stela och lavatäta "intet" —* och du dukade under för *deras fientlighet mot allt "varande"* . . .

Men du hade aldrig behövt duka under för dem, om du inte förut — berusad av din makt — hade *avfallit från din Gud*.

— —

Så blev du *hjätplös* och förlorade din högsta *makt*.

Nu kunde du *inte undgå* att bli ett byte för de lägre krafter som — förvisade till området för det absoluta *"intets"* tillbakastötande verkningar — i ständig *"fiendskap"* försöker *förinta* allt, försöker få allt att likna *"intet"* som från det eviga rena *varats* sfärer tränger in till dem, som *"faller ner"* till deras dunkla verksamhetszon. — — —

Även *de krafter*, som du förut kunnat *behärska* och med vilka du lätt skulle ha *betvingat* de nu mot dig *"fientliga"* makterna, så att de hade omvandlats till din viljas *vördnadsfulla tjänare*, blev för *stora för dig, för mäktiga* . . .

Så ansatte dig *fruktan* för dina *egna* en gång *behärskade*

krafter, och din *fruktan* för dem fick dig att längta efter ett nytt, annat liv i riken som är *materiellt gripbara*, rikena som utgörs av vårt för *fysiska* sinnen fattbara universum, som *döljer* dessa oroande makter för den som inte bryter igenom de här dragna gränserna. — — —

Din *vilja* föll från det höga *Ljuset* och *ville* nu föra dig till den *fysiska materiens värld* . . .

Du hörde hemma i "*orsakernas värld*" — men din fruktan drev dig ut i "*verkningarnas värld*". — — —

Detta är *sanningen* i sagorna om ett "*paradis*" och om människans "*nedstörtande*" genom ett "*syndafall*"! — — —

Före detta fall hade du redan skapat dig din "*karma*", som varje människoödes *orsaksstamträd* kallas i orienten — genom "*graden*" av ditt "*bortvändande*" från din Gud — genom "*graden*" av din vilda yra, som ville få dig att se en "*gud*" i dig själv. — — —

"*Eritis sicut Deus. . . .*" ("I skolen vara såsom Gud. . . .")

Tidpunkten, då du skulle födas till denna jordevärld, liksom *härkomstlinjen*, i vilken det skedde, och ditt *jordelivs avgörande vägval* har du *själv* bestämt, då du från att vara en härskare genom din Guds kraft i den *andliga världen* blev en *slav åt lägre makter*, i en värld, som för varje *gärning* ger en "*påföljd*" och *måste* ge det, då den själv endast är en *återspeglning* av vissa verkningar och utan makt att med egen vilja få ett slut på händelsekedjan inom sitt område.

Också det att du föddes på *den här* planeten är en följd av arten av din *första* gärning på *tvångsföljdens område*, ty det är faktiskt så att det finns *otaliga* planeter i den omätliga rymden som är bebodda av "människor" och varelser som även till det *yttre* liknar människodjuret på jorden, och du hade också kunnat finna din djurkropp på någon *annan* av dessa himlakroppar.

Alla människovarelser på bebodda planeter i andra solsystem har en gång "fallit" från ljuset på *samma* sätt som du!

Det finns långt *lyckligare* och långt *olyckligare* bland dina avlägsna, materiellt förkroppsligade följeslagare . . .

Du får inte alls föreställa dig dem i *monstruösa gestaltningar*, ty den jordemänskliga djurkroppens form har *inte* uppstått *genom slumpens verkan* bara på *vår* lilla soldrabant utan är bestämd av lagbundna realiteter, som gäller *för hela* det omätliga fysiskt-materiella världsalltet och ytterst är av *andligt* ursprung . . .

Människoandens "*fall*" från en ren, substantiell andlig värld till det absoluta "intets" verkningszon skedde inte bara en gång i en avlägsen urtid utan tilldrar sig *ständigt* sedan evigheter tillbaka och i all evighet, liksom också det fysiskt materiella kosmos i hela sitt ständiga vardande och försvinnande ändå *urevigt* består och kommer att bestå *som helhet tillsammans med den eviga andens rike* — som detta rikets "*yttersta motpol*" . . .

Men det finns alltid också några få andemänniskoväsen som

inte dukat under för ”fallet” och ”förlorat” sin Gud i sig.

Jag har redan talat om dem som de ”Äldste” eller de höga ”Fäderna” till de av Urljuset Lysande, och du skall nu här få veta det som du redan borde ha på *känn* — att de andliga ansträngningarna av dessa icke-fallna och av ”sönerna” och ”bröderna” som de fostrat, för att *befria* dem som *fängslats i djurdomen*, dem som *fallit* ned från den andliga världens ljussfär, inte alls *bara* sträcker sig till vår egen jordemänsklighet . . .

På *alla* bebodda planeter i det omätliga universum kan man finna dessa hjälpare, som lever kvar i den substantiella andens medvetna liv, och för *var och en* av dessa världar fostrar de bland de fallna sina andliga ”söner” och ”bröder”, med vars hjälp de här på jorden nu försöker nå *dig* och vill befria dig från din nöd.

Ditt mål är ingalunda att bli en av deras ”söner” och ”bröder”, det är *alltför sent* för det nu, ty en sådan tillhörighet följer bara av den enskildes *fria viljeimpuls strax efter det fallet skett*, varefter det fordras en ”uppfostran” genom *årtusenden* med ett lika länge *tillbakahållet förkropppsligande* i en fysiskt — materiell människodjurkropp som följd . . .

Man vill inte något annat av dig, än att du nu, här på jorden, skall komma till insikt om *varifrån du har utgått* och vart du kan *återvända*. — —

Man vill visa dig ”vägen” du kan återvända på.

Man vill leda dig tillbaka till *din Gud*, som du på nytt skall *före*na dig med. — —

Hur djupt du än har fallit, så är ändå *de* krafter, ur vilka — från deras *kaotiska* verkningsform ända till deras *högsta* framställningsform — *Gudomen oavslåligt gestaltar sig själv*, verksamma i dig i en *mycket hög* verkningsform . . .

Fortfarande lever också en "gnista" av *andligt* medvetande kvar i dig, fastän den ännu inte smält samman med ditt hjärnmedvetande, såsom hög *ledare* av dessa krafter — och — såsom ditt "*samvete*" . . .

Du kan aldrig förlora denna "gnista", hur djupt du än sjunkit i ditt jordeliv!

Även om den finner dig vara *själsligen "död"*, måste den ändå fördold bli kvar i dig ända till ditt sista andetag . . .

Det är också den, och *bara* den allena, som känner din "*karma*" . . .

Du kan *förbättra* eller *försämma* din "karma" — men — *utplåna* den kan du *inte förrän* du *enat de många* viljorna som inom dig ännu så länge kaotiskt verkar sida vid sida.

— —

När de alla *förenar* sig i det *andliga* medvetandets gnistljus, som är din sanna, substantiella, *eviga "människoande"*, då blir *din Gud ur ande "född"* i dig, och då är du äntligen *befriad* från din "*karma*" — från *din urgärnings följdkedja* — som en ny återvänd *evighetens människa*. — — —

Väl dig, om detta lyckas dig redan här på jorden!

Har det *ej* lyckats dig, då skall du *inte heller efter du avlagt jordekroppen* komma till "ro" i dig själv förrän du funnit ro i din Gud, sedan du blivit *medveten om dina enade själskrafter* och blivit *deras all-eniga vilja* . . .

Men "där" kan det dröja rätt *länge*, innan du kommer så långt, ty där kan du *inte längre* ändra din "karma", *inte* förbättra den — och du kommer då under *inga omständigheter* att få uppleva det *eviga* ljuset inom dig *förrän den sista följden av din urgärning har utlösts*. — — —

Indisk visdom varnar människan för att *alstra "ny karma"* — och denna varning är i sanning en *frukt av verklig kunskap!*

Du skall bara veta, att maningen endast vill varna dig för *dålig "karma"*! —

Du kan inte finna din *befrielse* i den substantiella andens rike förrän den sista *jordbundna* impulsen, som en gång utgick från dig, har utlösts. — —

Så försök då att med alla dina krafter *redan under ditt jordeliv förena dig med din Gud* för att genom *hans* kraft *klippa av din "karmas" kedja*, så att den framdeles inte håller dig *bunden* genom eoner . . .